

CONV 188/02**WG I 7****NOTA**

van: het secretariaataan: de Werkgroep subsidiariteitsbeginsel

Betreft: Beknopt verslag van de vergadering van 10 juli 2002

In haar vergadering van 10 juli heeft Werkgroep I de fase van de hoorzittingen met betrekking tot het subsidiariteitsbeginsel beëindigd.

De heer Hoffschulte, eerste vice-voorzitter van de CCRE (*Conseil des Communes et des Régions de l'Europe*) (de Raad der Europese Gemeenten en Regio's), verwees naar de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel in de betrekkingen tussen de gedecentraliseerde entiteiten en de staten, met name waar het de gemeenten en de regio's betreft. De heer Hoffschulte merkte op dat in gedecentraliseerde staten waar ook wordt toegezien op de toepassing van het beginsel, de ervaring heeft uitgewezen dat de gemeenten bij die controle moeten worden betrokken. Hij onderstreepte eveneens het belang van het connexiteitsbeginsel in dit verband, aangezien de feitelijke controle door de begrotingsmiddelen wordt bepaald. Bij de toewijzing van taken aan de gemeenten zou dan ook in corresponderende financiële middelen moeten worden voorzien.

Een aantal leden van de groep opperde dat de taakverdeling in de staten onder de bevoegdheid van deze staten moet blijven ressorteren, en dat moet worden vermeden dat problemen die op het niveau van de staat moeten worden geregeld, naar het Europese niveau worden doorgeschoven. De heer Hoffschulte antwoordde daarop dat hij er niet voor pleitte dat Europa de kwestie van de betrekkingen tussen de gedecentraliseerde entiteiten en de staat regelt, maar dat veeleer moet worden vermeden dat op Europees niveau dezelfde fouten gemaakt worden als die welke mogelijkwerwijs op nationaal niveau zijn gemaakt.

De heer Arrighi de Casanova, lid van de *Conseil d'Etat*, lichtte de rol toe van de Franse *Conseil d'Etat* en de *Conseil Constitutionnel* bij de toetsing van de wetgeving aan de grondwet. De *Conseil d'Etat* vervult een adviserende rol vóór de indiening van een wetsontwerp door de regering: hij brengt advies uit over de conformiteit van een wetsontwerp van de regering met de grondwet. De rol van de *Conseil Constitutionnel* bestaat erin vóór de inwerkingtreding van een goedgekeurde wet te toetsen of de wet in overeenstemming is met de grondwet. Deze toetsing vindt stelselmatig plaats voor wetten betreffende de werking van de instellingen (organieke wetten), alsook op verzoek van de president van de republiek, de eerste minister, de voorzitters van de volksvertegenwoordiging en de senaat, alsmede, sedert 1974, op verzoek van 60 afgevaardigden en 60 senatoren, waar het de gewone wetten betreft. De *Conseil Constitutionnel* wordt vóór de afkondiging van een wet geraadpleegd. Dit dient te geschieden binnen 15 dagen na aanneming van de wet door het parlement. De *Conseil Constitutionnel* beschikt over een termijn van één maand om zich uit te spreken. Het besluit van de *Conseil Constitutionnel* kan betrekking hebben op de gehele tekst die hem is voorgelegd, dan wel op een deel ervan. Zijn besluit is bindend. De wet kan niet meer op zijn grondwettigheid getoetst worden, maar de rechter behoudt de mogelijkheid de wet op andere gronden niet toe te passen, bijvoorbeeld door de Europese internationale wetgeving te laten prevaleren boven de nationale wet. De *Conseil Constitutionnel* bestaat uit 9 leden, waarvan telkens één derde wordt vervangen. Het is een semi-politiek, semi-rechterlijk orgaan, dat in de praktijk samengesteld is uit politiek prominente personen die in de politiek actief zijn geweest en/of eminente juristen.

Professor Maurer merkte op dat de wijze waarop de nationale parlementen controle uitoefenen op het subsidiariteitsbeginsel, uitvoerig is uiteengezet in een document, dat onder de leden van de groep verspreid is. De heer Maurer zette uiteen hoe de nationale parlementen in bepaalde stelsels controle uitoefenen op hun regering (zo wordt in Duitsland jaarlijks een debat gehouden over de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel). De heer Maurer merkte op dat COSAC ,

niettegenstaande de mogelijkheid die haar in het protocol betreffende de nationale parlementen geboden wordt, zich tot dusver niet gebogen heeft over de wetgevende problemen van de Europese Unie, hoewel zij na de vergadering van Helsinki meer belangstelling aan de dag legt voor politieke kwesties. De heer Maurer maakte een over het algemeen niet onverdeeld gunstige balans op van de werkzaamheden van COSAC en betwijfelde of er voldoende gronden zijn om haar verantwoordelijkheden, afgezien van de mogelijkheden waarover zij reeds beschikt, uit te breiden om zo de controle van de subsidiariteit te verbeteren.

De heer Maurer pleitte overigens voor een versterking van de samenwerking tussen de nationale parlementen en het Europees Parlement bij de controle op de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel door middel van controle op het wetgevingsprogramma van de Commissie.

De heer Maurer meende dat er geen nieuw, uit de nationale parlementen samengesteld gremium moet komen, maar dat veeleer de controle van de nationale parlementen op hun regering moet worden versterkt, bijvoorbeeld door in het protocol betreffende de nationale parlementen te voorzien in een termijn van zes weken tussen de indiening van een voorstel door de Commissie en de goedkeuring ervan, opdat de nationale parlementen de naleving van het subsidiariteitsbeginsel kunnen toetsen.

Concluderend kondigde de heer Mendez de Vigo aan dat op 22 juli, 's ochtends (10.00 – 13.00 uur), een gezamenlijke vergadering van de groep met de Werkgroep nationale parlementen zal worden gehouden. Die vergadering zal in de namiddag (15.00 – 18.30 uur) gevolgd worden door een inhoudelijke discussie over de kwesties die in de verschillende hoorzittingen ter sprake gekomen zijn.

Na de vergadering van 22 juli zal de leden van de groep een eerste ontwerp van verslag aan de Conventie over het subsidiariteitsbeginsel worden voorgelegd. Dat verslag zal in de vergadering van 9 september worden besproken.

De vergadering die oorspronkelijk voor 29 juli was belegd, wordt geannuleerd.
